

Scénář k rozhlasové reportáži – Hana Přikrylová

Hana Přikrylová se narodila v roce 1944. Její maminka pocházela z křesťanské a tatínek z židovské rodiny. Maminka skrývala za války budoucího manžela před nacisty. Život Hany Přikrylové později ovlivnil hlavně komunistický režim.

“Dokonce jsem ještě na filozofické fakultě vstoupila do komunistické strany v roce šedesát sedm a když přišli Rusové v šedesátém osmém, tak jsem ze strany vystoupila.”

Po okupaci Československa a po upálení Jana Palacha Hana Přikrylová změnila pohled na komunistickou stranu.

“Nemohla jsem to pochopit. Vůbec jsem nechápala, jak to může ten člověk udělat. Jak se takhle může rozhodnout.”

„Člověk musí bojovat proti tomu zlu, na které právě stačí.“ (Jan Palach)

Dlouho nemohla sehnat vysněné zaměstnání učitelky. Komunistická strana ovlivňovala její život, i když ona sama už členkou nebyla.

“A pak, jak jsem neustále otravovala někde, tak jsem se dozvěděla, že je místo na základní škole v Satalicích. A tam jsem začala učit, ale měla jsem vlastně i tam potom potíže, protože tím, že jsem se nechala vyškrtnout z té strany, tak mě nechtěli nechat učit dějepis. Tam byl takový osvícený pan ředitel, který řekl, tak jo, můžeš ho učit po husity, ale od těch husitů už dál ne.”

Když studovala historii na vysoké škole, psala závěrečnou práci o Edvardu Benešovi. Moderní dějiny ji bavily, chtěla je učit i na základní škole.

“Zkoušela jsem v rámci možností vykládat dětem i to, co se jim vykládat nemělo. Třeba o československých legiích jsem se zmínila, a pak jsem řekla, a pokud náhodou by to někoho zajímalo, přijďte za mnou do kabinetu.”

Výuka v kabinetu a téma legií jí uškodila.

“Některý ty děti mě udaly třeba, nebo to byli spíš rodiče.”

“Dál jsem tam učila, ale nevěděla jsem, kdo to byl. Učila jsem občanku, oni mi pak zakázali tam učit po týchletý zkušenosti.”

Komunistická strana ovlivnila i její soukromý život. Její manžel byl v době normalizace členem strany.

„Byl ve straně, tam byl, protože on prostě chtěl. Já jsem nechtěla, on chtěl. Někdy to tak je. Ale vadilo to. Vedlo to k názorovým střetům, trvalejm.“

Nejšťastnější je Hana Příkrylová mezi svými příbuznými a vnoučaty. Pro své blízké napsala i rodinné paměti.

“Snažím se chovat tak, aby, až tady nebudu a moje děti se s někým potkaly, tak aby o mě neslyšely anebo moje vnoučata nic negativního.

Závěrem se zamýšlí nad svým životem.

“Neměla jsem do té strany vstupovat ... Možná jsem mohla být odvažnější”.